

BUKŁACZEK (4) *sb m*

bukłaczek (2), **buklaczek** (1), **bukłaszek** (1), **bokłaszek** [*Linde*]; bukłaczek *CiekPotr*;
buklaczek *RejZwierc*; bukłaczek : bukłaszek *SkarŻyw* (1 : 1).

a pochylone, e jasne.

sg N bukłaczek (1). ◊ A bukłaczek (1). ◊ L bukłaczku (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „bukłak” ‘worek skórzany do przechowywania wody, wina, lub innego napoju’; manierka (4) : on im dał máły bukłaczek winá SkarŻyw 498; iŹ ie [wino] co dzień pijem/ á ono fię nie ták mnoży/ iáko rodzi w tym bukłaczku. SkarŻyw 498; CiekPotr 68.

W przeni (1) : A zówždy fię rychley dowiedzą czym tą fláfzá łmierdzi/ iefli gorzałką/ iefli rozmárynem/ niżli o proftym bukłaczku. [mowa o człowieku] RejZwierc 104.

LZ